A°. 1840.

MAANDAG, DEN 1sten JUNIJ.

N°. 44.



SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 29 Mei 1840.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavin *Madeleentje*, toebehoord hebbende aan H. W. BUILLAB.
2°. Aan de Slaven *Adriaan* en *Marie*, toebehoord hebbende aan BENJAMIN á COHEN.
3°. Aan de Slavin *Febe*, toebehoord hebbende aan THS. GREEN. — En
4°. Aan de Slavin *Johanna*, toebehoord hebbende aan J. L. STIRNER; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1o. MADELEENTJE BUILLAB.
2o. ADRIAAN THEODORUS HOEZEE.
MARIA DOROTHEA HOEZEE.
3o. FREDERIKA ELISABETH GROENSTEEG.
4o. JOHANNA BOKSHOORN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 29 Mei 1840.*

(20579 Alzoo PRINCES van FAVEREIJ, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijke bezit te erlangen van een perceel land, gelegen aan de *Wanicakreek*, ter groote van *vijfhonderd* akkers, voorheen bekend geweest onder den naam van *Daphina's zorg*.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben, dan genoemde adressante, de gelegenheid gegeven, om van nu af binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te zenden, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

(20568) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS, bij publieke inschrijving; verkoopen:

25 VATEN SUIKER,

van de Plantaadje *Vlammenburg*; aankomende den Boedel VOLKERT VAN HALM Jbz.

De kooper of koopers, zal of zullen voor eigene rekening en risico dezelve Suiker van Plantaadje moeten laten afhalen.

Zullende de inschrijvings-billetten ter *Gouvernements Secretarij* worden aangenomen tot HEDEN, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 1 Junij 1840.

De Secretaris *ad interim*,
F. C. COBLIJN.

(18146) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 5den Junij 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Oranjestraat*, La. A. No. 111, aankomende A. M. van LOBBRECHT.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, La. D. No. 186, aankomende M. van H. J. KEIJSER.

Paramaribo, den 30 Mei 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(18145) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 5den Junij 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen alhier aan de *Waterkant*, La. C. No. 96 Nieuwe Wijk, aankomende ELEAO NAHAR.

Paramaribo, den 30 Mei 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(20592) VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Geregtshof te *Suriname*:

Van de Slaven *Bergere*, *Saratje* en *Hendrik*; alle aankomende den Boedel wijlen de Weduwe JACOB JONA.

Deze executive-verkooping zal plaats vinden op WOENSDAG den 3den Junij 1840, des voormiddags ten *negen* uren, voor het lokaal van het Geregtshof dezer Kolonie.

Het Proces-verbaal van arrest of inbeslagneming, ligt ter *visie*, ter Griffie van het Geregtshof voormeld.

Paramaribo, den 1 Junij 1840.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken,
ABM. MOs. FERNANDES.

(20593) De ondergeteekende in kwaliteit als *Generale Gemagtigde* van den Heer F. W. WERLÉ, verzoekt vriendelijk al degenen, die aan genoemden Heer verschuldigd zijn, om vóór *ultimo* Junij e. k., hunne rekeningen aan te zuiveren; — zullende anders na dien tijd, de nalatigen *onverwijld* in regten worden vervolgd.

Paramaribo, den 31 Mei 1840.

C. J. LEIJSNER qq.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten Mei, de Engelsche Sloep Pembroke, Kapt. W. Payne, van Demerary, hebbende 7 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 29sten, het Schip Amphitrite, Kapt. F. H. Popken, naar Amsterdam; lading: 11 vaten- en 722 balen heele-, 8 vaten- en 157 balen gebroken Koffij en 34 balen Cacao.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 1sten April, de Goede Vrede, C. Zaal. — Den 5den, Paramaribo, J. C. Töpper. — Den 8sten, Harmonie, Boy Jansen. — Idem, Equator, J. van der Kolff; — allen van hier.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 11 April 1840.)

Nederlanden.

AMSTERDAM, 6 April.

Met eenen brief uit Athene dd. 15 Maart jl. wordt het volgende aan een Handelshuis ter dezer stede geschreven:

» Den 11den Maart is 's Konings fregat *de Rhijn* gevoerd door den kolonel Arriens, aan boord hebbende Z. K. H. Prins Hendrik, voor den Piraeus geankerd, en daags daarna behouden in die haven binnengekomen, nagedurende 13 dagen op de reis van Maltha derwaarts, allerhevigste stormen te hebben doorgestaan. Z. K. H. is in Griekenland op eene allervoldoendste wijze ontvangen geworden. Bij Hoogstdeszelfs ontscheping aan den Piraeus, zoowel als voor het oude paleis te Athene ter bewoning voor Z. K. H. bestemd, bevonden zich eerewachten. Bij het binnenkomen der stad werd Z. K. H. door het volk op de straten deelnemend begroet en men ontwaarde algemeene belangstelling in de komst van eenen telg uit het doorluchtig Nederlandsche Vorstenhuis. Nadat Z. K. H. met deszelfs gevolg de Koning en Koningin was gaan begroeten, stapte Hoogstdezelve af in het Nederlandsche Consulaat-Generaal, alwaar Z. M. de Koning den Prins een tegenbezoek kwam maken en vervolgens Hoogstd. ten diner ten Hove liet afhalen, nadat alvorens door Z. K. H. aan eenige personen gehoor was verleend. Daags daarna zijn de leden van het korps diplomatique, de staatsraad, de minister van marine met het korps zeeofficieren, de minister van oorlog met de hoofd-officieren van het garnizoen, benevens de overige ministers en plaatselijke autoriteiten hunne opwachting komen maken. Heden is er groot diner ten hove en men verwacht Z. K. H. heden avond in den schouwburg te zullen zien. Zoo ras de sneeuw, welke ons geheel ingesloten heeft, door het gisteren avond ingevallen zachte weder, de communicatie niet meer stremt, verwacht men dat Z. K. H. het merkwaardige in onze omstreken zal gaan bezigtigen. Reeds heeft Hoogstd. eenen aanvang gemaakt met den Akropolis en de oudheden in de stad zelve. Aan boord van *de Rhijn* is alles wel en HH. MM. zullen dat schip eerstdaags met een bezoek vereeren.

— Van den Helder schrijft men: Op Vrijdag den 10 dezer zal naar zee vertrekken Z. M. Oorlogs Stoomboot *Curaçao*, Kommandant Luitenant ter zee der 1ste klasse Bolken. Gemelde bodem is bestemd, om, na alvorens de kust van Guinea aangedaan te hebben, in onze West-Indische bezittingen dienst te doen.

Van Amsterdam is alhier aangekomen Z. M. Fregat *Sambre* van 44 stukken, hetwelk met den meesten spoed wordt opgetuigd; de equipage van het Fregat *Zaan*, Kapitein ter zee Buijs, zal op hetzelve overgaan, en vervolgens zal gemelde bodem naar Oost-Indie vertrekken, ter vervanging van het fregat *de Maas* aldaar.

— Uit Utrecht schrijft men: Een landman te Baarn heeft de onvoorzigtigheid gehad, balletjes, met arsenicum vermengd, welke ter uitroeijing van ratten waren bestemd, bij zich te leggen, zonder op zijne kinderen acht te geven. Een dezer nam, ongemerkt een balletje en at hetzelve. De verschijnselen van vergiftiging openbaarden zich weldra; na de hevigste pijnen overleed het binnen weinige uren, zonder dat men den tijd had de hevige werking van het vergif tegen te gaan.

— Uit eene officieele opgave blijkt, dat Nederland (zonder inbegrip van het Hertogdom Limburg), op 1 Januarij 1839, eene bevolking telde van 2,615,029 zielen, als: Noord-Braband 370,228; Gelderland 341,641; Noord-Holland 427,158; Zuid-Holland 517,876; Zeeland 147,081; Utrecht 142,004, Vriesland 230,026; Overijsel 193,610; Groningen 174,250 en Drenthe 71,155; — in 1838 zijn geboren 101,312 kinderen, als: 52,060 van het mannelijke en 49,252 van het vrouwelijke geslacht, waarvan 96,085 wettige en 5227 onechte geboorten. Overleden zijn 69,668 personen, als: 35,850 van het mannelijke en 33,818 van het vrouwelijke geslacht. Er zijn alzoo 31,644 personen meer geboren dan overleden. In 1838 zijn er 21,019 huwelijken gesloten; terwijl er 60 echtscheidingen hebben plaats gehad.

Frankrijk.

PARIJS, 6 April.

Het dagblad *le Sud de Marseille* behelst eenen brief uit Tanger van den 18 Maart, in welke mede van de ter sprake gebragte oorlogs-verklaring van den Keizer van Marocco geenerlei melding gemaakt wordt. In eenen brief van den 14 derzelfde maand wordt gezegd, dat men te Tanger van den commandant der korvet *la Coucette* de aanstaande komst van een Fransch escader aldaar met verwondering vernomen heeft, vermits men niet begreep, waaraan die zending moest worden toegeschreven. Intusschen schijnt het zeker, dat de berigten uit Africa geenen twijfel overlaten, omtrent de hulp door Marocco aan Abd-El-Kader verleend, en, dit zoo zijnde, worden de maatregelen van Frankrijk, om te doen gevoelen, dat Frankrijk niet genegen is om bijstand te gedogen, genoegzaam opgehelderd

— De afkeer van het Chinesche gouvernement jegens de Engelschen neemt al meer en meer toe. Blijkens de tijdingen uit China tot 7 Januarij worden alle Engelschen uit dat land verdreven en is alle gemeenschap met hen verboden. De Chinesche vloten, die te Chikiang en Tokien lagen, hebben last bekomen om zich naar Canton te begeven en de Engelsche scheepsmagt van de kusten te verjagen. Aan geene der vertoogen van den Britschen vlootvoogd Elliot is gehoor verleend. Een Engelschman de Heer Gribble, die naar Hongtong wederkeerde, is op zee gevangen genomen.

Engeland.

LONDEN, 4 April.

In den *Newcastle Chronicle* leest men: De *John Garrow*, Kapt. J. Wilson, een geheel ijzeren vaartuig, metende 800 ton, is op de rivier Tyne aangekomen. In den nauwsten doorgang ging het schip slechts 10 voeten diep. Ook een gedeelte van het staande want en der hoofdtouwen is van ijzerdraad; slechts de dekken en de stengen der masten zijn van hout. De *John Garrow* zal onverwijld eene lading voor Bombay innemen. Naar men verneemt, zeilde het schip, gedurende de reis van Aberdeen naar Newcastle, zeer goed en voldoet het in alle deelen aan de verwachting.

— In de Zoölogical Garden te Manchester heeft dezer dagen eene verschrikkelijke gebeurtenis plaats gehad. Een persoon, aldaar werkzaam, naderde onvoorzigtig het hok van eenen grooten tijger, stak zijne hand door de tralien, en maakte eene beweging, alsof hij het beest wilde slaan; de tijger greep de hand.... Twee of drie oppassers, die zich gelukkig in de nabijheid bevonden, waren genoodzaakt den bek van den tijger te openen, om er den verscheurden arm uit te trekken. De onvoorzigtige werd naar het gasthuis gebragt, alwaar de arm tot aan den schouder is afgezet.

Duitschland.

BERLIJN, 4 April.

Men heeft bij onze artillerie verschillende uitvindingen in het maken van ernst-vuurwerken gedaan, als ten opzigte van het vervaardigen van buskruid, het werpen van granaten, enz. Tot het doen van proeven ten dien einde besteedt het gouvernement jaarlijks aanzienlijke sommen, en ten gevolge der gezegde proeven is het thans gelukt, aan het buskruid, zonder grootere onkosten, een grooter ontploffings-vermogen te geven. Men verwacht, dat uit dien hoofde voortaan bij de geheele artillerie, de ladingen van 1/3 van de zwaarte des kogels, tot op ¼ zullen verminderd worden, dat zou gemiddeld op elk schot een voordeel van 10 zilveren gr. (1/3 th.) geven. Ook worden alhier een bataillon jagers en een bataillon scherpschutters opgerigt, die beiden met getrokken buksen zullen worden gewapend, en waarin slechts zonen van houtvesters, en de zoodanigen, die van hunne vastheid in het schieten bewijzen hebben gegeven, worden aangenomen.

— Uit Rome schrijft men het volgende: Het gerucht, dat Don Miguel van zijne aanspraak op den Portugeschen troon afstand wil doen, vindt steeds meer en meer geloof; men wil zelfs weten, welke som hem jaarlijks toegekend is. Slechts eenige aanhangers van zijne partij zouden trachten hem van zoodanig besluit af te houden, en alles aanwenden, om eene verzoening tegen te werken.

Sophia Crébillon.

I.

Tegen het einde des jaars 1749, vierde Crébillon de zoon, met eenige vrienden, eene letterkundige zegepraal, door zijnen vader, den beroemden treurspeldichter, behaald, want de algemeene toejuichingen, aan het treurspel *Catilina* te beurt gevallen, hadden Crébillon's kroon met eene nieuwe parel doen schitteren.

Zijn zoon, Claudius Crébillon, wien eenige zedelooze, doch geestige werken eenen treurigen roem hebben verworven, was echter iemand van uiterlijk goede zeden. In zeer jeugdigen leeftijd gehuwd, en weduwenaar gebleven, was hij vader van eene eenige dochter, welke hij teeder beminde; en die, na, volgens de gewoonte van den tijd, eenige jaren in het klooster te hebben doorgebragt, eerst sedert weinige dagen onder haars vaders dak was teruggekeerd.

Collé, Penard en Gallet, alle drie gemeenzame vrienden van Crébillon en vrolijke tafelzangers, waren reeds vereenigd, en kort daarop verscheen de eerwaardige drie en zeventigjarige treurspeldichter.

»Ik heb u eene verrassing bewaard," zeide de zoon, na zijnen vader hartelijk gegroet en de eereplaats aangewezen te hebben.

»Waarin zal die bestaan?"

»In de tegenwoordigheid mijner Sophia. Ik heb haar toegestaan, ter uwer eere, met ons het middagmaal te gebruiken, echter op voorwaarden, mijne heeren, (zich tot de drie zangers wendende), dat gij uwe liedjes niet zult aanheffen, vóór dat zij in hare kamer teruggekeerd is."

»Afgesproken," antwoordde de drie vrienden.

»Gij hadt toch beter gedaan, Claudius," merkte de vader aan, »uwe Sophia in het klooster te laten."

In dit oogenblik trad het meisje binnen: zij was negentien jaren oud, schoon en bevallig. Zij bloosde op het gezigt van dit gezelschap, want sedert zij het klooster had verlaten, leefde zij zeer eenzaam met eene oude gouvernante, aan wier waakzaam oog zij door haren vader was toevertrouwd. Bij hare intrede waren de aanwezigen van bewondering, over zulk eene schoonheid en ongekunstelde bekoorlijkheid, opgetogen. Men zette zich aan den disch; verwelkomde den schrijver van *Rhadamist* en *Catilina*, en dronk den onsterfelijken roem zijner werken.

»Ik drink den roem van Crébillon den zoon!» zeide Penard.

Doch deze fronsde zijne wenkbrauwen, en zijn gelaat verried eene geheime smart.

»Mijne heeren, geen woord meer over dit onderwerp; bid ik u,» zeide hij, eenen blik op zijne dochter werpende.

»Ik herken hier wel mijn' vader," sprak Sophia schertsende. »Oordeelt toch, mijne heeren, over zijne verregaande onbillijkheid. Ik weet, dat hij zich veel roem heeft verworven, en zijne werken gretig worden gelezen. Zoudt gij nu willen gelooven, dat hij mij niet alleen geen enkel van die werken laat lezen, maar dat zelfs de titels daarvan mij onbekend zijn.»

»Mejufvrouw» antwoordde Gallet, »deze boeken zijn veel te geleerd voor u»

De drie tafelzangers berstten in een schaterend gelacht uit, maar Crébillon de vader zag ernstig en somber voor zich. Claudius toonde een levendig ongeduld, en beval op een' norschen toon Sophia weder naar hare kamer te gaan.

Zij bloosde en stond op, om aan dit bevel te gehoorzamen. Haar grootvader drukte eenen kus op haar sneeuwwit voorhoofd, haar vader reikte haar met eenen gedwongen glimlach de hand toe, en zij verwijderde zich, na het gezelschap bevallig te hebben gegroet.

»Gij hadt ons niet gezegd,» riep Penard uit, »dat gij zulk een juweeltje onder uw dak had.»

»Het is een engel!» zeide Gallet, met eene geestdrift, waaraan Bachus wel eenig deel hadt.

»De gezondheid van een' goeden vader!» riep Collé uit, »hij heeft de onschuld zijner dochter zoodanig geëerbiedigd, dat zij zelfs de titels zijner werken niet kent!»

»Wee hem die haar daaromtrent mogt inlichten!» riep Claudius met woede uit; »want mijn hand zou dien laaghartige doen sneven!»

»Bedaar toch, mijn vriend,» zeide Collé, waarop allen Crébillon's gezondheid dronken, behalve zijn vader, welke, met het hoofd op de borst leunende, in eene sombere mijmering verdiept scheen.

»Welnu! wat is u overkomen?» vroeg Gallet, de hand van den treurspeldichter hevig schuddende.

»Laat mij met rust! Ik denk aan eene zaak, boven uwe ligtzinnigheid verheven. Een vader, die voor zijne dochter zou moeten blozen, indien zij slechts de titels zijner werken kende! Mijn zoon, dikwerf heb ik u deze betuiging schertsende gedaan; maar thans herhaal ik haar in vollen ernst, en in al de bitterheid mijner ziel: *Gij zijt het slechtste mijner werken.*"

(Vervolg en slot hierna).

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.